

СЛУЖ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ Ч

60363

"Sluzben vesnik" NIRO

4

91001 Skopje
rah 51

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Петак, 13. септембар 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 68

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 34 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 1.800 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

662.

На основу члана 4. Закона о посебним дажбинама при увозу пољопривредних и прехранбених производа („Службени лист СФРЈ”, бр. 70/89), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОСЛОБАЂАЊУ ОД ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ ДАЖБИНЕ ПРИ УВОЗУ ЈУНЕЊЕГ И СВИЊСКОГ МЕСА И ЈЕСТИВОГ УЉА

1. Посебна дажбина при увозу пољопривредних и прехранбених производа не плаћа се на увоз до 10.000 тона јунењег меса, до 10.000 тона свињског меса и до 5.000 тона јестивог уља из следећих тарифних бројева и тарифних ознака Царинске тарифе:

Тарифни број	Тарифна ознака	Наименовање
02.01		Месо говеђе, свеже или расхлађено:
	0201.10	– Трупови и полутке:
	0201.102	– – – јунећи
	0201.20	– Остали комади са костима:
	0201.202	– – – јунећи:
	0201.2021	– – – – компензиране четврти
	0201.2022	– – – – предње четврти
	0201.2023	– – – – задње четврти
	0201.2029	– – – – остало
02.03		Месо свињско, свеже, расхлађено или смрзнуто:
	0203.1	– Свеже или расхлађено:
	0203.11	– – трупови и полутке
		Ех.
		– трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, главом, предњим и задњим ногама
		– трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, без главе, предњих и задњих ногу
		– трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу (гуљена полутка)
		– трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу, груди, ребара и трбушине (француска обрада)
	0203.12	– – бутови, плећке и комади од њих, са костима:
		Ех.
		– бутови и комади од њих, са костима
		– плећке и комади од њих, са костима
	0203.19	– – остало:
		Ех.
		– бутови и комади од њих, без костију

Тарифни број	Тарифна ознака	Наименовање
		– плећке и комади од њих, без костију
		– леђа
		– слабина са филеом
		– слабина без филеа
		– врат
		– груди
		– ребра, трбушина, коленица и подлактица
15.12		Уље од семена сунцокрета, шафранике и памуковог семена и њихове фракције, пречишћени или непречишћени, али хемијски немодификовани:
	1512.19	– – остало

2. Право из тачке 1. ове одлуке на увоз јунењег и свињског меса и јестивог уља остварује се на основу решења о извршеној расподели контингената које издаје Савезни секретаријат за економске односе са иностранством у сарадњи са Савезним секретаријатом за трговину и Савезним секретаријатом за пољопривреду.

3. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”, а примењиваће се до 31. децембра 1991. године.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 270
11. септембра 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

663.

На основу члана 51. став 1. тачка 6. Закона о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу („Службени лист СФРЈ”, бр. 51/84 и 63/90), савезни секретар за рад, здравство, борачка питања и социјалну политику доноси

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ВРШЕЊА ОБАВЕЗНЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ, СЕРОПРОФИЛАКСЕ И ХЕМИОПРОФИЛАКСЕ ПРОТИВ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ И О ЛИЦИМА КОЈА ПОДЛЕЖУ ТОЈ ОБАВЕЗИ

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Обавезна имунизација, серопротифакса и хемиопротифакса против заразних болести одређених у чл. 25. и 27. Закона о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу (у даљем тексту: одређене заразне болести) врши се под условима и на начин који су одређени овим правилником.

Члан 2.

За обавезну имунизацију против одређених заразних болести, у смислу овог правилника, употребљавају се биолошки препарати направљени од мртвих или живих довољно ослабљених (атенуираних) узročника заразних болести или њихових производа, као и вакцине добијене на бази генетске технологије, који се уносе у људски организам ради његове активне имунизације.

Члан 3.

За обавезну имунизацију, серопротексу и хемиопротексу против одређених заразних болести, у смислу овог правилника, употребљавају се само средства која удовољавају условима утврђеним прописима о производњи и промету лекова, која су одобрена за употребу сагласно прописима о стављању лекова у промет и која одговарају захтевима Светске здравствене организације.

Члан 4.

Обавезна имунизација против заразних болести може се вршити појединачним давањем једне вакцине (моновалентна вакцина) или, против више заразних болести – давањем комбинованих вакцина, или истовременим давањем више вакцина (истовремена имунизација).

Члан 5.

Имунизација комбинованим вакцинама може се вршити:

- 1) против дифтерије и тетануса (Ди-Те);
- 2) против дифтерије, тетануса и великог кашља (Ди-Те-Пер);
- 3) против трбушног тифуса и тетануса;
- 4) против дечије парализе (помешана сва три типа);
- 5) против морбила и паротитиса;
- 6) против морбила, паротитиса и рубеоле.

Члан 6.

Истовремена имунизација може се вршити давањем:

- 1) два мртва антигена или више мртвих антигена;
  - 2) мртвих и живих антигена;
  - 3) два жива антигена или више живих антигена.
- Истовремена имунизација може се вршити:
- 1) против трбушног тифуса и дечије парализе;
  - 2) против дечије парализе, дифтерије и тетануса;
  - 3) против дечије парализе, дифтерије, тетануса и великог кашља;
  - 4) против беснила и тетануса;
  - 5) против хепатитиса В, дечије парализе, дифтерије, тетануса и великог кашља;
  - 6) против хепатитиса В и туберкулозе;
  - 7) против дечије парализе, дифтерије, тетануса, великог кашља, морбила, паротитиса и рубеоле.

Члан 7.

Размак између давања појединих врста вакцина није потребни, осим у следећим случајевима:

- 1) размак између давања вакцине против туберкулозе и других врста вакцина, ако се не дају истовремено, мора бити најмање шест недеља;
- 2) размак између давања вакцине против колере и жуте грознице, које се не смеју давати истовремено, мора бити најмање две, односно три недеље, у складу са упутством произвођача вакцине;
- 3) размак између давања живих вирусних вакцина, ако се не дају истовремено, мора бити најмање четири недеље.

Члан 8.

Обавезна имунизација против заразних болести врши се континуирано током целе године.

Имунизација се спроводи све док се не имунизују сва лица која подлежу обавезној имунизацији, осим лица код којих постоје трајне контраиндикације.

Члан 9.

Епидемија заразне болести против које се врши имунизација није контраиндикација за имунизацију лица против те болести.

Епидемија једне заразне болести може бити привремена контраиндикација за спровођење имунизације против других заразних болести, према мишљењу надлежне епидемиолошке службе, у трајању најдуже инкубације за болест која се појавила у епидемијском облику, рачунајући од појаве последњег оболевања.

Члан 10.

Вакцине и друга средства намењена за имунопротексу против заразних болести морају се транспортовати и чувати до њихове употребе под условима које је утврдио произвођач, придржавајући се принципа хладног ланца.

Члан 11.

Обавезној имунизацији против заразних болести не подлежу лица код којих постоје контраиндикације прописане овим правилником, све док оне постоје.

Контраиндикације за имунизацију појединих лица против заразних болести могу бити опште и посебне, а по трајању – привремене или трајне.

Члан 12.

Опште контраиндикације за све имунизације су:

- 1) акутне болести;
- 2) фебрилна стања;
- 3) преосетљивост (анафилаксија) на компоненте вакцине.

Осим контраиндикација из става 1. овог члана, контраиндикације за живе вирусне вакцине су и:

- 1) стања ослабљене отпорности (имунодефицијентна обољења услед: малигних болести, терапије антимаболицима, кортикостероидима – веће дозе, алкилирајућим једињењима или радијацијом);
- 2) гравидитет.

Поред контраиндикација из ст. 1. и 2. овог члана, приликом имунизације против појединих од одређених заразних болести узимају се у обзир и посебне контраиндикације против тих болести ако је то прописано овим правилником.

Члан 13.

Контраиндикације за имунизацију против одређене заразне болести утврђује лекар који врши имунизацију, односно под чијим се надзором она врши, прегледом лица која подлежу обавезној имунизацији и увидом у здравствену документацију тих лица – пре приступа имунизацији.

Члан 14.

Ако постоје привремене контраиндикације, уписују се у основну документацију и одмах се одређују време и место потребне имунизације.

Трајне контраиндикације утврђују се уз консултацију са лекарима одговарајућих специјалности, уписују се у основну документацију и о томе се издаје потврда.

Имунизација – вакцинација

Члан 15.

Под имунизацијом против одређених заразних болести, у смислу овог правилника, подразумева се имунизација (вакцинација) и поновна имунизација (ревакцинација) лица која подлежу обавезној имунизацији, ако овим правилником није другачије одређено.

Члан 16.

Лекар који приликом имунизације утврди постојање узгредне појаве, о сваком поједином случају, сходно стручно-методолошким упутствима, обавезно обавештава надлежни републички, односно покрајински завод за здравствену заштиту, на образцу „Пријава узгредних појава насталих после имунизације”, који је штампан уз овај правилник и његов је саставни део.

II. ИМУНОПРОФИЛАКСА ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

1. Имунизација против туберкулозе

Члан 17.

Обавезној имунизацији против туберкулозе подлежу:

- 1) деца у првој години живота;
- 2) деца у завршном разреду основне школе, односно у тринаестој години живота (поновна имунизација – ревакцинација), а на подручјима на којима постоје посебне епидемиолошке индикације може се увести још једна поновна имунизација између прве и тринаесте године живота, односно при упису у основну школу;
- 3) лица до 25 година живота која су посебно изложена зарази туберкулозом (лица која су била у породичном контакту са оболелима од туберкулозе и лица која почињу да раде у здравственим установама које се баве дијагностиком и лечењем туберкулозе или у породилиштима и дечјим предшколским установама).

Члан 18.

Деца у првој години живота вакцинишу се приликом отпуштања из породилишта, а деца рођена изван породилишта – до два месеца живота. Деца која нису вакцинисана у породилишту, односно до два месеца живота морају се вакцинисати до краја прве године живота.

Доказ да је дете из става 1. овог члана вакцинисано је ожиљак на месту примене вакцине. Тај се ожиљак контролише од три месеца до шест месеци после вакцинације. Деца која га немају или је пречник ожиљка мањи од 3 mm морају се одмах вакцинисати, у складу са одредбама о контраиндикацијама (чл. 12. и 20. овог правилника).

Члан 19.

Имунизација против туберкулозе врши се вакцином BCG, која се даје интрадермално у предео делтоидног мишића леве надлактице, у дози 0,1 ml суспензије. Новорођенчад се вакцинише на исти начин, само што вакцина BCG садржи упола мању концентрацију бацила BCG.

Имунизација деце у првој години живота врши се без претходног туберкулинског тестирања, а свих осталих лица која подлежу обавезној имунизацији – уз претходно тестирање туберкулином. Тестирање се спроводи интрадермалним убризгавањем 0,1 ml туберкулина (три туберкулинске јединице) PPD-RT 23 у предњу страну леве подлактице. Вакцинишу се само лица која на уношење туберкулина негативно реагују (промер индурације у кожи мањи од 6 mm).

Члан 20.

Осим општих контраиндикација из члана 12. овог правилника, за имунизацију против туберкулозе посебна контраиндикација је оштећење ћелијског имунитета услед HIV инфекције.

2. Имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља

Члан 21.

Обавезној имунизацији против дифтерије подлежу деца од три месеца до 14 година живота.

Ако се дифтерија појави у епидемијском облику, обавезној имунизацији против дифтерије подлежу и лица старија од 14 година која могу бити изложена опасности од заразе.

Имунизација против дифтерије лица старијих од седам година врши се само вакцином која је посебно направљена за ту сврху.

Члан 22.

Обавезној имунизацији против тетануса подлежу лица од три месеца до 18 година живота, а у случају повреде – и лица старија од 18 година.

Члан 23.

Обавезној имунизацији против великог кашља подлежу деца од три месеца до пет година живота.

Члан 24.

Обавезна имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља врши се комбинованом вакцином против тих болести (вакцином Ди-Те-Пер), у три дозе.

Члан 25.

Имунизацији против дифтерије, тетануса и великог кашља подлежу деца од три месеца до 12 месеци живота. Ако се из било којих разлога имунизација из става 1. овог члана не изврши у утврђеном року или се не изврши потпуно, дете ће се имунизовати у периоду од 12 месеци до пет година живота.

Члан 26.

Имунизацији против дифтерије и тетануса подлежу и деца од пет до 14 година живота ако до тада нису имунизована против тих болести, ако нису потпуно имунизована или ако нема доказа да су имунизована. Имунизација се врши давањем две дозе комбиноване вакцине против тих болести, у размаку од једног до три месеца.

Члан 27.

Обавезној имунизацији против тетануса подлежу и лица од 14 до 18 година живота, а у случају повреде и после тог времена ако до тада нису имунизована против те болести или нису потпуно имунизована, ако нема доказа о имунизацији или ако је протекло више од 10 година од последње имунизације.

Имунизација из става 1. овог члана врши се давањем две дозе вакцине у размаку од једног до три месеца.

Члан 28.

Прва ревакцинација против дифтерије, тетануса и великог кашља врши се кад протекне једна година од дана потпуне имунизације.

Друга ревакцинација против великог кашља врши се у четвртој години, а најдоцније до навршене пете године живота.

Друга ревакцинација против дифтерије и тетануса врши се приликом уписа у први разред основне школе.

Трећа ревакцинација против дифтерије и тетануса врши се у завршном разреду основне школе.

Четврта ревакцинација против тетануса врши се у завршној години средње школе, односно до 18. године живота.

Члан 29.

Размак између два давања – убризгавања вакцине против дифтерије, тетануса и великог кашља не сме бити краћи од једног ни дужи од три месеца. Изузетно, размак између друге и треће дозе не сме бити дужи од пет месеци.

Поновна имунизација (ревакцинација) против дифтерије, тетануса и великог кашља врши се давањем једне дозе одговарајуће вакцине.

Члан 30.

Поред општих контраиндикација из члана 12. овог правилника, посебне контраиндикације за имунизацију против великог кашља су еволутивна неуролошка обољења (неконтролисана епилепсија, инфантилни спазми, прогресивна енцефалопатија).

Одредбе члана 12. овог правилника не односе се на примену вакцине против тетануса у случају повреде.

3. Имунизација против дечије парализе

Члан 31.

Обавезној имунизацији против дечије парализе подлежу деца од три месеца до 14 година живота.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, обавезној имунизацији против дечије парализе подлежу и деца одмах после рођења (нула доза вакцине), по епидемиолошким индикацијама.

Члан 32.

Имунизација против дечије парализе почиње одмах пошто дете наврши три месеца и мора се завршити док наврши 12 месеци живота.

Имунизацији против дечије парализе подлежу и деца од 12 месеци до 14 година живота ако пре нису имунизована или нису потпуно имунизована или ако нема доказа о имунизацији.

Члан 33.

Имунизација против дечије парализе врши се живом и мртвом вакцином.

Имунизација живом оралном тритипном вакцином врши се са три дозе у размацима који не смеју бити краћи од шест недеља.

Имунизација мртвом вакцином врши се у индикованим случајевима имунодефицијенције, а даје се у две дозе у размаку који не сме бити краћи од четири недеље.

Поновна имунизација (ревакцинација) врши се увек давањем једне дозе живе тритипне вакцине.

Првој ревакцинацији против дечије парализе подлежу лица из члана 31. овог правилника после једне године од дана завршетка потпуне имунизације.

Друга ревакцинација против дечије парализе врши се приликом уписа у први разред основне школе.

Трећа ревакцинација против дечије парализе врши се у завршном разреду основне школе, односно у 14. години живота.

4. Имунизација против малих богиња, заушак и црвенке

Члан 34.

Имунизацији против малих богиња (морбила) и заушак (паротитиса) подлежу деца од 12 месеци до 14 година живота.

Имунизација против морбила и паротитиса почиње кад дете наврши 12 месеци, а мора се извршити до навршених 18 месеци.

Имунизација против морбила и паротитиса врши се комбинованом живом атенураном вакцином.

Ако се из било којих разлога имунизација не изврши у времену из става 2. овог члана, дете ће се вакцинисати у периоду од 18 месеци до навршених 14 година живота.

Ревакцинација против морбила врши се у седмој години живота, односно приликом уписа у основну школу.

Члан 35.

Ако према процени епидемиолошке службе постоје епидемиолошке индикације, имунизација против морбила обавезна је и за децу од шест до 12 месеци живота, али се она поново морају имунизовати од 15 месеци до 24 месеца живота.

Имунизацији против морбила подлежу и деца од 18 месеци до 14 година живота која су имунизована против морбила ако за то постоје епидемиолошке индикације (оболевање имунизованих, епидемија морбила код деце тог доба) које је утврдио надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини и ако је од прошле имунизације против морбила протекло више од једне године.

Члан 36.

Имунизацији против црвенке (рубеле) подлежу деца женског пола у завршном разреду основне школе, односно у 14. години живота.

Имунизација против рубеоле врши се једном дозом живе атенуиране вакцине.

5. Имунизација против хепатитиса В

Члан 37.

Имунизацији против хепатитиса В подлежу сва лица у здравственим и другим организацијама која у вршењу

својих послова долазе у непосредан контакт са инфицираним лицима и инфективним материјалом (крв, екскрети, секретни).

Поред лица из става 1. овог члана, имунизацији против хепатитиса В подлежу и:

- 1) новорођенчад HBsAg позитивних мајки;
- 2) болесници на хемодијализи;
- 3) полни партнери HBsAg позитивних лица;
- 4) штићеници завода за ментално ретардиране;
- 5) интравенски наркомани;
- 6) хемофиличари.

Члан 38.

Имунизација против хепатитиса В врши се вакцином добијеном генетским инжењерингом од површинског антигена вируса хепатитиса В.

За вакцинацију новорођенчади и деце млађе од 10 година даје се доза од 10 микрограма/ml вакцине.

За вакцинацију лица старијих од 10 година даје се доза од 20 микрограма/ml вакцине.

За вакцинацију пацијената на дијализи даје се двострука доза за одређени узраст.

Члан 39.

Обавезна имунизација против хепатитиса В врши се са три дозе интрамускуларним давањем вакцине против хепатитиса В по схеми: првог, 30. и 180. дана од утврђивања индикације (0, 1, 6 месеци).

Обавезна имунизација новорођенчади, HBsAg позитивних мајки, лица која су имала акцидент са инфективним материјалом и пацијената пре ступања на дијализу против хепатитиса В врши се са четири дозе по схеми 0, 1, 2, 12 месеци.

Члан 40.

Ревакцинација лица из чл. 37. и 39. овог правилника врши се према епидемиолошким индикацијама, једном дозом вакцине.

6. Имунизација против беснила

Члан 41.

Имунизацији против беснила подлежу сва лица изложена инфекцији вирусом беснила, и то:

1) лице које је угризла или на други начин повредила бесна или на беснило сумњива дивља или домаћа животиња;

2) лице које је угризоо или на други начин озледио пас или мачка или друга животиња која се не може подвргнути десетодневној ветеринарској контроли;

3) лице које је угризло пас или мачка или друга животиња која у року од 10 дана од озледе покаже знаке беснила, угине, буде убијена или одлута;

4) лице које се могло заразити вирусом беснила преко слузнице или оштећене коже.

Члан 42.

Обавезна имунизација против беснила врши се интрамускуларним давањем вакцине против беснила произведене са културе ћелија најмање заштите 2,5 и.ј. по дози, и то одмах по утврђивању индикације – нултог дана са 2 дозе, а 7. и 21. дана са по једном дозом вакцине.

Лицима која су комплетно преекспозиционо или постекспозиционо имунизована против беснила, у случају поновног повређивања дају се, ако је од имунизације прошло до три године, три дозе вакцине против беснила без серопротекције и то нултог, трећег и седмог дана. Ако је прошло више од три године, врши се потпуна имунизација, уз истовремену примену серопротекције.

Истовремено са имунизацијом против беснила врши се имунизација, односно поновна имунизација против тетауса, у складу са овим правилником.

Члан 43.

Преекспозиционој имунизацији против беснила подлежу и лица која су професионално угрожена инфекцијом

вирусом беснила, као што су: лабораторијски радници, ветеринарски хигијеничари, ветеринари, ловочувари и препаратори.

Имунизација се врши давањем три дозе вакцине 7. и 30. дана. Имунитет се одржава давањем једне дозе вакцине сваке три године.

Члан 44.

Одредбе чл. 7. и 12. овог правилника не односе се на имунизацију против беснила.

7. Имунизација против жуте грознице, колере и трбушног тифуса

Члан 45.

Обавезној имунизацији против жуте грознице подлежу лица која путују у земљу у којој постоји та болест или која захтева имунизацију против те болести, а врши се давањем једне дозе вакцине најкасније 10 дана пре доласка на ендемско подручје. Поновна имунизација врши се после 10 година.

Обавезној имунизацији против колере подлежу лица која путују у земљу која захтева имунизацију против те болести, а врши се давањем двеју доза вакцине у размаку од најмање осам дана. Поновна имунизација врши се после шест месеци.

Члан 46.

Обавезној имунизацији против трбушног тифуса подлежу:

1) лица запослена на чишћењу канализације и септичких јама и уклањању смећа и других отпадних материјала из насеља;

2) лица која живе у заједничком домаћинству са клицоношом трбушног тифуса.

Поред лица из става 1. овог члана, обавезној имунизацији подлежу и лица према епидемиолошким индикацијама које утврди надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини.

Члан 47.

Имунизација против трбушног тифуса врши се давањем две дозе вакцине у размаку који не сме бити краћи од 15 дана ни дужи од три месеца, а поновна имунизација – давањем једне дозе вакцине.

Ревакцинација лица која подлежу обавезној имунизацији против трбушног тифуса врши се после истека једне године од дана имунизације, а понавља се сваке три године, све док су та лица запослена на одређеним пословима, односно све док постоји неки од разлога из члана 46. овог правилника.

Члан 48.

Осим контраиндикација предвиђених у члану 12. овог правилника, контраиндикацијама за имунизацију против трбушног тифуса сматрају се трудница, за све време њеног трајања, и период лактације, као и животно доба до 3. године и од 60. године.

8. Серопрофилакса против хепатитиса В

Члан 49.

Серопрофилакса за пасивну заштиту против хепатитиса В обавезна је за новорођенцад HBsAg позитивних мајки и за лица која су имала акцидент са инфективним материјалом, а прва доза вакцине даје се одмах по утврђеној индикацији.

Серопрофилакса се врши интрамускуларним давањем хуманог хепатитиса В имуноглобулина – HBIG у дози од 250 и.ј. за новорођенцад, односно 12 и.ј. на килограм телесне масе за одрасле.

9. Серопрофилакса против беснила

Члан 50.

Серопрофилакса против беснила обавезна је за сва лица из члана 41. овог правилника.

Серопрофилакса се врши одмах по утврђивању индикације давањем прве две дозе вакцине против беснила.

Члан 51.

Серопрофилакса против беснила врши се давањем повређеном лицу 20 и.ј. хуманог антирабичног имуноглобулина (HRIG) на килограм телесне тежине.

10. Серопрофилакса против тетануса

Члан 52.

Серопрофилакса против тетануса обавезна је за сва повређена лица која нису имунизована против тетануса и за која нема доказа да су имунизована, као и ако је од последње имунизације, односно ревакцинације прошло више од 10 година.

Серопрофилакса против тетануса врши се одмах по утврђивању индикације давањем прве дозе вакцине против тетануса.

Члан 53.

Серопрофилакса против тетануса врши се тако што се повређеном лицу даје одговарајућа доза хуманог антитетанусног имуноглобулина, или антитетанусног серума.

III. ХЕМИОПРОФИЛАКСА ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

1. Хемиопрофилакса против колере

Члан 54.

Заштита лековима (хемиопрофилакса) против колере обавезна је за сва лица која су употребљавала храну или воду која је загађена или се посумња да је загађена узрочницима колере.

Хемиопрофилакса против колере врши се давањем одговарајуће дозе тетрациклина.

2. Хемиопрофилакса против туберкулозе

Члан 55.

Хемиопрофилакса против туберкулозе обавезна је:

1) за лица до треће године која нису била вакцинисана против туберкулозе, а на туберкулин реагују позитивном туберкулинском реакцијом у промеру већем од 10 mm (спонтани туберкулински реактори);

2) за лица до 25 година која бурно реагују на туберкулин (индурација преко 20 mm), а живе или су била у контакту са активним туберкулозним болесником;

3) за лица која из било којих разлога примају кортикоиде и имunosупресоре дуже од 30 дана, а имају секвеле туберкулозног обољења;

4) за HIV позитивна лица;

5) за лица свеже туберкулин-реакторе кад је конверзија утврђена на основу праћења туберкулинске пробе.

Хемиопрофилакса туберкулозе врши се давањем одговарајућих доза лекова шест месеци.

3. Хемиопрофилакса против маларије

Члан 56.

Хемиопрофилакса против маларије обавезна је за лица пре одласка, за време боравка и по повратку из земаља, односно подручја у којима постоји ендемија маларије.

Избор врсте и дозирање хемиопрофилактичних средстава врше се на основу најновијих препорука Светске здравствене организације.

IV. СПРОВОЂЕЊЕ ИМУНОПРОФИЛАКСЕ И ХЕМИОПРОФИЛАКСЕ ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Члан 57.

Обавезна имунопрофилакса и хемиопрофилакса против одређених заразних болести врше се по програму иму-

низације који за сваку годину доноси орган надлежан за послове здравства у републици, односно аутономној покрајини.

У програму имунизације из става 1. овог члана одређују се групе становништва и лица која подлежу обавезној имунизацији.

Здравствене организације врше обавезну имунизацију против одређених заразних болести на основу годишњих планова имунизације.

Члан 58.

Здравствена организација која врши обавезну имунизацију против одређених заразних болести мора имати раскладне уређаје за чување и транспорт вакцина, одговарајуће мерне индикаторе температуре, потребну опрему, одговарајуће стручно особље и прописане санитарно-техничке и друге услове предвиђене овим правилником и другим прописима.

Здравствена организација из става 1. овог члана мора имати и овлашћење надлежног органа за вршење имунопрофилактике и хемиофилактике против одређених заразних болести кад је то овим правилником одређено.

Произвођачи, дистрибутери вакцина и здравствене организације које користе вакцине обавезни су да транспортују вакцине под одговарајућим режимом хладног ланца.

Произвођач је дужан да приликом испоруке омогући мониторинг-картице које ће обезбедити надзор над спровођењем хладног ланца у транспорту од произвођача до корисника.

Члан 59.

За имунизацију вакцинама које се дају парентерално употребљавају се шприц и игла за једнократну употребу.

Приликом вршења имунизације вакцинама које се дају парентерално морају бити обезбеђене ампуле адреналина, кортизонског препарата са брзим деловањем, калцијума за интравенску примену и антихистаминског препарата.

Члан 60.

Имунизацију против жуте грознице и беснила врше здравствене организације које за вршење имунизације против тих болести овласти надлежни републички орган.

Орган из става 1. овог члана дужан је да о издатим овлашћењима за вршење имунизације обавештава савезни орган управе надлежан за послове здравства.

Лицу које због путовања у одређене земље подлеже имунизацији против колере и жуте грознице, здравствена установа која је извршила имунизацију дужна је да о томе изда потврду, на обрасцу који је прописан Међународним здравственим правилником.

Члан 61.

Лекар који је извршио имунопрофилактику и хемиофилактику обавезан је да о томе води евиденцију и издаје потврду.

Члан 62.

Вакцинални статус се обавезно проверава:

- 1) приликом уписа у све врсте предшколских установа;
- 2) приликом уписа у све врсте школа, од основне до високих;
- 3) приликом ступања у Југословенску народну армију, и одласка на радне акције и друга радилишта;
- 4) приликом повреде у смислу члана 41. овог правилника;
- 5) приликом примања деце и омладине на болничко лечење;
- 6) приликом пријема у радни однос;
- 7) приликом сваке посете лекару.

Провера се састоји у пружању доказа одговорном лицу подношењем одговарајуће документације о свим претходним имунизацијама.

На основу утврђеног стања о претходним имунизацијама, спроводи се имунизација, односно поновна имунизација у складу с одредбама овог правилника.

Члан 63.

Здравствена организација која врши имунизацију добија сваког месеца од одговарајућих органа друштвено-политичке заједнице податке о новорођеној, досељеној, одсељеној и умрлој деци и омладини до 18 година живота, као и о свакој промени адресе становања.

Члан 64.

На дан ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима и начину вршења обавезне имунизације, серофилактике и хемиофилактике против заразних болести и о лицима која подлеже тој обавези („Службени лист СФРЈ”, бр. 42/85).

Члан 65.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 4/0-06-044/91-001
11. јула 1991. године
Београд

Савезни секретар
за рад, здравство, борачка
питања и социјалну
политику,
Радиша Гачић, с. р.

ПРИЈАВА УЗГРЕДНИХ ПОЈАВА НАСТАЛИХ ПОСЛЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ

Узгредне појаве после вакцинације против _____

Име и презиме _____

пол: мушки, женски

Адреса _____

Датум рођења _____

Датум вакцинације _____

Вакцинација: доза I, II, III

Произвођач _____

Ревакцинација: I, II, III, IV

серија _____

Узгредне појаве

1. Локалне бол: почетак _____ крај _____

трајање у сатима, ако је краће од 24 сата _____ сати

црвенило: почетак _____ крај _____

оток: почетак _____ крај _____

промер: _____ cm

2. Опште

температура .... °C: почетак _____ крај _____

трајање у сатима, ако је краће од 24 сата _____ сати

малаксалост: почетак _____ крај _____

диареја: почетак _____ крај _____

главобоља: почетак _____ крај _____

несаница: почетак _____ крај _____

сањивост: почетак _____ крај _____
 перзистентан плач: почетак _____ крај _____
 конвулзије: почетак _____ крај _____
 повећане паротиде: почетак _____ крај _____
 макулопапулозна
 оспа: почетак _____ крај _____
 колапс, анафилак.
 реак.: почетак _____ крај _____
 серозни менингитис, неуритис, енцефалопатија
 почетак _____ крај _____
 друго: _____
 почетак _____ крај _____
 Предузете мере: амбулантно, хоспитализација, _____
 Трајање лечења: почетак _____ крај _____
 Исход болести, последице: _____
 Датум: Здравствена организација,
 лекар: _____

за оцењивање уставности и законитости и без тражења писменог одговора доносиоца општег акта.

Кад Уставни суд одлучи да води поступак за оцењивање уставности и законитости без тражења писменог одговора доносиоца општег акта, обавештава о томé доносиоца оспореног општег акта, уз достављање предлога, односно решења о покретању поступка."

Члан 2.

После члана 62. додаје се члан 62а, који гласи:

„Члан 62а.

Члан Уставног суда не може вршити права и дужности члана Уставног суда док не да свечану изјаву.

Члан Уставног суда не може вршити права и дужности члана Уставног суда док врши функцију у државном или самоуправном органу, као и кад му је вршење те функције поверено после избора за члана Уставног суда."

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Уставни суд Југославије

Су. број 2/11-91 Председник
 10. септембра 1991. године Уставног суда Југославије,
 Београд Милован Бузацић, с. р.

УКАЗИ

На основу члана 315. тачка 5. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије доноси

УКАЗ

О ОПОЗИВУ СА ДУЖНОСТИ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЋЕНОГ АМБАСАДОРА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У УЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА МЕКСИКА

I

Опозива се

Голоб Игњац са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Уједињеним Државама Мексика, који се на лични захтев и због испуњавања законских услова за одлазак у пензију премешта у земљу.

II

Савезни секретар за иностране послове извршиће овај указ.

III

Овај указ ступа на снагу одмах.

У. бр. 22
 21. августа 1991. године
 Београд

Председник
 Председништва СФРЈ,
 Стјепан Месић, с. р.

На основу члана 315. тачка 5. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије доноси

УКАЗ

О ОПОЗИВУ СА ДУЖНОСТИ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЋЕНОГ АМБАСАДОРА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ ГВАТЕМАЛИ

I

Опозива се

Голоб Игњац са дужности изванредног и опуномоће-

664.

На основу члана 3. Уредбе о ратификацији Конвенције о издавању извода из матичних књига на више језика („Службени лист СФРЈ” - Међународни уговори, бр. 8/91), савезни секретар за унутрашње послове доноси

РЕШЕЊЕ

О ОДРЕЂИВАЊУ УСТАНОВЕ КОЈА ЋЕ ШТАМПАТИ ОБРАСЦЕ ИЗВОДА ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА НАМЕЊЕНИХ ИНОСТРАНСТВУ

Даје се одобрење Заводу за израду новчаница и кованог новца у саставу Народне банке Југославије, са седиштем у Београду, за штампање образаца извода из матичних књига рођених, венчаних и умрлих, прописаних Конвенцијом о издавању извода из матичних књига на више језика.

Бр. 17218/1
 23. августа 1991. године
 Београд

Савезни секретар
 за унутрашње послове,
 Петар Грачанин, с. р.

665.

На основу члана 396. Устава СФРЈ и члана 75. Писловника Уставног суда Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 15/85, 61/90 и 6/91), Уставни суд Југославије, на седници одржаној 10. септембра 1991. године, донео је

ПОСЛОВНИК

О ДОПУНАМА ПОСЛОВНИКА УСТАВНОГ СУДА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Члан 1.

У Пословнику Уставног суда Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 15/85, 61/90 и 6/91), после члана 21. додаје се члан 21а, који гласи:

„Члан 21а.

Уставни суд може, изузетно, кад стање ствари утврђено у претходном поступку то омогућује, водити поступак

ног амбасадора Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Републици Гватемали, са седиштем у Мексику, који се на лични захтев и због испуњавања законских услова за одлазак у пензију премешта у земљу.

II

Савезни секретар за иностране послове извршиће овај указ.

III

Овај указ ступа на снагу одмах.

У. бр. 23
21. августа 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
Стјепан Месић, с. р.

На основу члана 315. тачка 5. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије доноси

УКАЗ

О ОПОЗИВУ СА ДУЖНОСТИ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЋЕНОГ АМБАСАДОРА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ ХОНДУРАС

I

Опозива се
Голоб Игњац са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Републици Хондурас, са седиштем у Мексику, који се на лични захтев и због испуњавања законских услова за одлазак у пензију премешта у земљу.

II

Савезни секретар за иностране послове извршиће овај указ.

III

Овај указ ступа на снагу одмах.

У. бр. 24
21. августа 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
Стјепан Месић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
662. Одлука о ослобађању од плаћања посебне дажбине при увозу јунећег и свињског меса и јестивог уља	1101
663. Правилник о условима и начину вршења обавезне имунизације, серопротекције и хемиопротекције против заразних болести и о лицима која подлежу тој обавези	1101
664. Решење о одређивању установе која ће штампати обрасце извода из матичних књига намењених иностранству	1107
665. Пословник о допунама Пословника Уставног суда Југославије	1107
Укази	1107